

at komme til at faa overfor i en Krig. Det er efter min Mening Uret at fremftille Sagen faaledes, fom om de, der ikke gif den Bei, fom det ærede Medlem for Præftø Amtz 1fte Valgkreds vil gaa, vare mindre pmmne over at fende Landets Børn ud imod Tjenden med Baaben, hvormed de ikke vare Tjenden jevnbyrdige. Man fkruer i Diebliffet denne Sag op til noget Stort, men jeg paaftaar, at det er den ikke, og jeg skal fremføre mine Grunde derfor. Derfom Regjeringen anfaa denne Bevilling i dette Diebliff for at være af den Vigtighed, fom tillægges den af det ærede Medlem for Præftø Amtz 1fte Valgkreds, fpørger jeg, hvorfor den da ikke lægger fin hele Vægt derpaa? Den ærede Minifter har i Uften fagt, at han fattede megen Pris paa at faae disse Kanoner — jeg lagde netop Mærke til disse Ord — og det er faaamænd meget muligt, men at dette ftulde bevirke, at dette Thing, uoplyst om, hvorledes det egentlig forholder fig med Sagen, ftulde gaa ind derpaa, kan jeg ikke tænke mig. Den ærede Minifter havde jo dog en Vægt at lægge derpaa, men den har han ikke benyttet. Lad os fe, hvorledes hans ene Halvdels Forganger, nemlig Forgængeren med Hensyn til den Del af ham, fom er Marineminifter, alftaa den forrige Marineminifter, bar fig ad, da der var et Baaben, han trængte til, og fom han var overtudet om abfolut maatte tilveiebringes. Han fagde, at han, naar det ikke blev tilveiebragt, vilde trække fig tilbage (Modfigelfe). Jeg tror ikke, at jeg tager fejl i, at den ærede daværende Minifter lod os forftaa, at han vilde ftaa og falde med et Pantferftib. (Ordføreren: Han blev fom Krigsminifter!) Ja, det er jo det Befyndelige! Den nuværende Minifter behøvede jo heller ikke at gaa helt af, derfom han vilde fik Kanonerne, og det er alftaa meget lidet farligt for hans Vedkommende at gjøre det til et Kabinetsfpørgsmaal; men jeg har den Tro, at den ærede Minifter ikke har gjort det til et Kabinetsfpørgsmaal hverken for fin ene eller anden Halvdel eller for fin Helhed, fordi han er overbevist om, at dette Spørgsmaal ikke i Diebliffet er faaledes forberedt, at det egner fig dertil. Saaledes forholder Sagen fig, og derfor er det aldeles urigtigt, at enkelte Medlemmer træde op og fige, at det er en Sag af faa overordentlig Vigtighed, fom de angive den for. Den ærede Regjering i det Hele har ikke gjort den til et Kabinetsfpørgsmaal, og den ærede Krigs- og Marineminifter har heller ikke gjort den dertil, og derfor figer jeg, at Spørgsmaalet ikke har en faa afgjørende Vægt, fom enkelte Medlemmer her i Salen have paaftaaet. Jeg har aldeles ikke i Sinde at fige Andet om denne Sag end dette, fordi jeg, naar jeg nu ftammer for Forflaget om at fjerne Bevillingen til disse Kanoner fra Finantsloven, paa ingen Maade vil tage inoed en faadan Skilbring af den, der agte at gaa denne Bei; det er en aldeles uberettiget Dptræden at fætte Andre i et faadant Lys, fordi

de ikke have den famme Opfattelfe fom andre ærede Medlemmer her i Thinget. Thinget har hidtil, i Særdeleshed med Hensyn til den Slags Sager, været vant til af Regjeringen at blive underrettet om, hvilken Vægt der i Diebliffet ftulde lægges paa dem, og naar Regjeringen derfor behandler et Spørgsmaal faa lemfældigt og let, fom her er Tilfældet, har det ikke den Vægt, fom det ærede Medlem har villet tillægge det. Jeg har derfor ogsaa det Naab, at Thinget vil være ftandhaftig i den Tankegang, det havde, da dette Spørgsmaal for kort Tid siden forelaa til Afgjørelfe. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amtz 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) har foreløbig fremhævet andre Grunde, hvorfor Forflaget ikke bør vedtages, jeg finder, at han havde fuldtændig Ret i faa Henseende. Det var en overordentlig værdifuld Oplyfning, den ærede Krigsminifter gav med Hensyn til den Maade, hvorpaa Forflaget var kommet frem og var begrundet i Landstthinget. Regjeringen fagde, at det var en udmærket Kanon; Regjeringen fagde endvidere, at det var ønskeligt at faae den, og Landstthinget troede da Regjeringen og gif med den; men det er jo ogsaa en hel anden Sag. Hvor man er blandt fine Tro, kan man bære fig faaledes ad, men derimod synes jeg ikke, det kan have den Vægt her efter den Stilling, Ministeriet indtager til dette Thing. Jeg skal alftaa ftemme med Finantsudvalgets Flertal, alftaa for dets Indstillinger baade med Hensyn til det ene og med Hensyn til det andet Punkt. Det andet Punkt, nemlig Bevillingen til Skolelærerne, er jo nu faaledes, at det ikke tilfredsftiller de Fordringer, der tidligere ere bleve gjort her i Thinget. Der var af mig ved Finantsloveus 3die Behandling opftillet et Vædringsforflag, fom havde til Hensigt at give visse Negler, og, naar disse ikke havde været tilftede, vilde jeg ikke have kunnet ftemme for Forflaget faaledes fom det da forelaa. Jeg vil endnu kun fige, at det forekommer mig, at der, hvis det Naab, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amtz 5te Valgkreds gav, var fulgt med Hensyn til Skolelærerne, kunde have været Grund til at tro, at man lettere var kommen til et praktift Refultat; i ethvert Fald havde man da fra alle Sider havt frie Hænder og kunde maaffe da være kommen overens om nogle Negler, fom kunde tilfredsftille dette Thing, hvor der er en faa levende og brændende Længfel efter at komme til at give Skolelærerne dette Tillæg, fom de nu komme til at mifte.

Jagerslev: Der er, fom det forekommer mig, anført faa reelle Grunde for at ftemme mod det første af de her ftillede Vædringsforflag, at der ikke er nogen Grund for mig til at tilføie videre. Jeg tør viftnok fige, at det er erkjendt fra alle Sider, at der ikke af økonomiske Grunde kan anføres Indvendinger derimod. Jeg erkjender jelfølgelig Rigsdagens Berettigelfe til at tage